

מסורת הש"ס

(א) [דומה לרמב"ם פליגי ג"כ
ר' אחא ורבינא במגילה טו :
וע"ש, (ב) [מוספי' הנדרים
קפ"ו וע"ר מוס' כחובות
נא : ד"ה דונגה, (ג) [והכל.
רש"י, (ד) [ע"ש מוס' ד"ה
שום, (ה) [שי"ר לע"ב,
(ו) [וע"ש מוס' יבמות ג.
ד"ה קטילה]

גליון הש"ס

נב' לאוקמה קמי' לוקח
קבצי. עין צר"ש פ"ו
משנה ג דמחומות: שם
פתגם כמבר. עין מגילה
ט: וצר"ש רפ"ב
דמערות:

הגהות הגר"א

[א] רש"י ד"ה זונה
אורחה אם קודם כו'. נ"ב
ורמב"ם פ"י אפילו אחר
שלקחה (ועמ"ש רמב"ם
נח"מ פ"י שער ס"ק ב):

מוסף רש"י

מה שאירש מאבא
מכור לך כר' לא אמר
כלום. דאין אלס מקנה
דנר שלא זכר וי (כתובות
101א)

רבינו חננאל

מירו איצטמיטן לפרשע
 זינען נון ווערט דא
 אס ארונדן בארן שולע
 ווער פארשע עמינער דער
 וועל פליש בעידעט דעקאט
 געלן נון געזאל אלס א
 מפלה לוי גענוג בירושע
 נון גענוג לא אמיר קנאט
 לוקס א מי שניטעל א
 כמאנע. זינען נון פערק
 אדורש געט הלכה נון
 שיסאל מענטש לוי נכרי.
 נון דאס שקלי אמיר
 מירמיס וועגט דאס ווער
 רבא דאס יתן ליכטבאל
 רבא דאס יתן ליכטבאל
 ווער דאס לשבט פערקעזע
 כיצור געזול [אדור]
 מעבריו ופכה לא
 השכיבת דורי און יצא
 מחתת דיו כשראוב ווער
 געבט דאס הקד נאמס
 עטענדס ושבת גובה
 כבני חורין אסירין אסא
 נאמס לא יתן ליכטב.
 וספיקי דא השתא חסא א
 אפלאן אדור לא יתא לא
 ליגורעט געלן א לאפא
 דאמיר דורא לא ילקוס
 דיימסותה פליס לפרה
 ומוקס פלי לשרטה
 און אבדור אברה ים
 מוקס פלי לשרטה ים
 וועלכאט כחיתור ווער
 דאס ומוקס וועלכאט

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

הא מים. לוקח ומי יחרטו עוד הלכך לא תמכוו להא אלא להעמידה בידו בחייו ולא לאחר מותו. מ"ד כ"ו: דמים גזלן. לאחר ששלקתה והבנים נאכלו להוציא מיד הלווקח: הא מים ליה. ולא תמכוו להעמיד מחרטום אלא בימי חייו שלא יחרטו: אט"ג דמים יוצא אל: מערקא: דליקו פסיוטיו.

הא מית ליה ומאן דא
בהמנותיה בהדי בני
ההמנותיה סוף סוף ק
אלא איכא בעייהו ד
ניחא ליה לאיניש דלא
ליה למ"ד ניחא ליה ו
אע"ז דמית ניחא ליה
סוף סוף קרל בלניה
ביניהו דיהבה במתנה
דליקום בהמנותיה *
דליקום בהמנותיה מ
דלא נקריהו גולנא א
יפשיטא זכנה אורתתה
לאוקמה קמי לוקח
בירושה ירושה ממילא
טרח אכתרה גבי א
אית ליה ארעא אחרת
לאוקמה קמיה לוקח
דבעי אפרועי יתבה
בה רב אחא ורבינא ה
דא ממילא וחד אמר
דטרח וארצי קמיה לא
להכי טרח וארצי ק
בהמנותיה ועד אימרו
בהמנותיה אמר רב ה
בין חייא בר רב אמי
לידיה רב פפא אמו
אכרותא מתקין לה ר
לוקח במאי קני לאה
האי שטרא חספא ב
תהא במאמינו בהתוא
מידי וקא סמיק עליה
ומקני ליה מתוך רב
מאבא מכור לך מה
לך לא אמר כלום מה
מכור לך מה שתעלה
דבריו קיימין אמר רמי
תיובתא אמר רבא גבי
לא קא חוינא הכא ס
סמבא דעתיה הכא
טרח ומיית ליה כי ה
הכא לא סמבא דעתיה
אבא בר זבדא אמר
לפנים אמר רבא זו
לפנים הכא סמבא ד
דעתיה הוה עובדא
אמר להו רב יוסף ה
ואמר ליה אביי צריכי
הכא סמבא דעתידי
דעתיה ומאי שנא ה
שארש מאבא הויבס

הערה: לזכות דקאמר מי יימר שירש מאביו כלום שמה יפה אינה זריכה לפנים. אינה זריכה כדי לתרעה להכניסה לגנאי דליכא קושיא מעליא אל תעלה לגוי: הוה פנוי משום כבוד אביו. כשהיה אביו גוסס וזרז מע

פז.

קלז א מ״ט פֿיט מ״לי
 ג״זלע ה״י ט סמב
 פֿען פֿג ט״ווער״ מ״מ ס״
 שפֿען קע״י א״
 קלח ב ג מ״ט ש״ס ה״י יא
 ט״ווער״ ש״ס ספֿיר ג״
 קלח ז מ״י ש״ס ה״י יב
 ט״ווער״ ש״ס ספֿיר ג״
 קכז א מ״י ש״ס ה״י יג
 ט״ווער״ ש״ס ספֿיר ז״
 קכא ו מ״י ש״ס ה״י י
 ט״ווער״ ש״ס ספֿיר א״
 קכב ז מ״י מ״כ״י מ״לי
 מ״כרע הלכ״ס
 סמב פֿען פֿג ט״ווער״ מ״מ
 ס״ רחל ספֿיר א״

רבינו חננאל (המסד)

כרב אשי דאמר נחת
 ליה לרעוב בדינניה.
 ליה חזא דבא דאחזקיה
 ורמי ביה ספיק ליה
 וזבזתה חמא כמאני פירוש
 בלחא גנא דלא אמר
 ליה ולא מירי (ל)
 ליה ואדיל מרסיס לדגל
 וקני ליה חמיה גבר ומקנה
 ליה ליהא מסויח גבר. והא
 דאחזיק רב ששת חמא
 דזבזב רב ששים
 חמיה כל מה שחמא
 מצדויה מבור לך לא
 אמר כלום דקיימא לא
 אף אדם מקנה לחבירו
 וזבזב כל מה שלעולם.
 רב בלחא חמא כמאני
 נרסם וספורש לחמלוד
 אפי' ישראל בחבורות
 ארץ מה ששים מלא
 ליהוסי מבור לך שהיה
 חמיה אבוי מפני שהיה
 נוסח חזי מי משום מבור

איו, מה שנעלה מצדו.
 חזקו מכול עד צדו
 קיימים משום עד חזקו.
 קשוי ליה דאמר מה דאמר
 מה דאמר לשינ לא זכות
 שחובא לידו. וטקרי איהו
 ורובא כי אמתא
 דהא [מסתפחא] לשינ
 דמאן דרין לשינ
 ודמאן דעתיא דהא כי
 הוי ויהא לא מצו קרי
 לה בלולא לשינ לא אמר
 כלום אלא דא דרב אר
 אמת ומיהו ומוקין
 לה כדרי משום קרו לה
 בלולא כדרי דעתיא דאלי
 וטרי ומוקין לה בידה
 כי הוי ליה לא ליקריה.
 בלולא. ואמר מה שנא
 ישרא ומא שנא טקרי
 ישרא ויחנן שנא טקרי
 מה שארש מאבא דיוס
 מכול קרי דברוי קייס
 משום כבוד אבוי אומר
 מיסתינו קייס.
 וגבי חזקתא בחלולא

אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּלוּהָ בַחֲבִירֵי
אָבִיו פִּי כְנָן שֶׁהִיא אָבִיו
נוֹסֵס וּמוֹכֵר לַעֲשׂוֹת לוֹ
חֲבִירִיכָן וְכֵן מִי שֶׁאֵין
לוֹ [מָה] יֹאכֵל מִשּׁוֹם
כִּדִּי חַיִּי אָמְרוּ חֲכָמִים
אִם אָמַר מֶה שֶׁתַּעֲלֶה

(ח) נראה דל"ל וסמך פליה
דלחיל ומסיים כ"ו.

מֵאֵי גִּילְיָא מִיָּד. וְהָיָה וְכִי מִכְרָה נָמִי מִה גִּזְלוּ וְהָלֵא רִצְרִי לְהַחֲזִיר
לוֹ מִשְׁתָּחִי וְיָלֵד דְּמִי יִקְרָאוּ גִזְלָא כֹּל זְמַן שְׁלֵא יִפְרַע לוֹ:
אֲרִצִּי קָמִי בִי הִיבִי דְרִיקוּם בְּהִימָנוּתִיהּ. מִשְׁמַע דְּהִי הִלְכָּהּ
מִדְּלֵא נֶקֶט לִישָׁנָה דְּלֵא נִקְרִיָּה גִזְלוּ וְעוּד דְּהִלְכָּה כְּרִב

אשי דהוא בתראה וגדול כחממה
ובמנין: **הא"י** שפירא הכפא
בעפשא הוא. וזל"ט וילמא דקני נא
כמה דההיא שוקא דה אחר שקלאה גולן
ו"ל דמשמע וזה משמע שקלאה גולן
הוא של לוקח אש"פ של עשה בו
שום מעשה ואז"ל מעותיו שהיו חמלה
מלוה נעשו עמה מכר וי"ל באתרא
דלא קנו בכפשא א"י בנלוה הי
יכול לקטע דאמרינן פ"ק דקדושין
(דף ו'): התקדש במלוה אינה מקודשת
ובמכר לא קנה והא דלאר דהאש
מקדש (דף טז ע"א) ופין שבמכר קנה
היינו במלוה שיש לו על אחרים
דלא בלאש בענין זה מקודשת ל"ע
א לא בלאש לא סמכא דמיה ויראה
שיחור ויחולל אכל עשה שפירא
חיבתו לו אם מוחל לה ומקדשה בה
אינה מקודשת ללא נתן לו כלום
דממיה קני היה בראשונה וכן במכר
לא קנה אש"פ דשמקדשה בהנאת
מחילת מלוה היא מקודשת ללא גרע
מלירות לה ומונא דאדבר עילך גלטון
דמקודשת וכן במכר אם מכר בהנאת
מחילה קונה כמו בהחליף דמי שור
בפרה מ"מ לא משמע ליה שהיה
מקנה לו בהנאת מחילת מלוה משום
דמשמע מיד שלקחה גולן קנה
לוקח דאש:

בהדיא הנאה דקא סמיך בו.
והיא כאלו א"ל קדוה זו
מבא קטנה לך לכשאקמה:

מִה שֶׁאִירֵשׁ מֵאֲבֹה מְכֹר לֶךְ אֶפְרַיִם בְּכֹרֶם. וְלִמָּחָד לִימָחָד דְּרַב
 דְּלִמְיָן כְּרִמִּי וְצִרְיִימָח כְּרַבְנִי וְיִזְחֵל
 לְדִמְיָן לְקִרְיָה לְדִמְיָן לֶכְרֵךְ מִיִּזְחֵל
 פֶּרֶק אֲחִיהוּ נֶשֶׁךְ (וְקָמֵן דָּף עב:) דְּמִיִּי
 גִמְחָה טַעֲמָא דְלֵאל לִיקְרִיָה גִוְלָא
 וְיִזְחֵל לִיֵּה לִיקְרִיָה צִיגִימְנִימִי וְסִבְרִיָה
 וְכִרְבֵּנִי דְלִין אֲדָם מְקֵנָה דִּבְרִי שְׁלֵא
 כֹּה לְעֹלָם דְּשִׁמּוּל פְּסִיק כְּרִי יִזְחֵן
 סְבִימְלִי פֶּרֶק אֶפְרַיִם (מְטִינֵי דָף עב.)
 וְכִי נֶשֶׁךְ מִכֵּר צִבְיֹתֵי דְקֵל אֶל
 מִשְׁכָּא לְעֹלָם יִכּוּל לְחַזֵּר כִּי וְכִי אֵלִי
 פֶּסֶק דְלִין אֲדָם כְּרֵךְ כֵּהָ מִשּׁוּם
 דְּסִילִי אֲדָם מְקֵנָה דִּבְרִי שְׁלֵא כֹּה
 לְעֹלָם וְכִי וְלֵא נִירָא מִכָּה דְּלִחְזִי
 נֶשֶׁךְ (וְקָמֵן דָּף עב:)

שנחיה קמה דרבי
לחור וז אינה צריכה
לפני ולפני
איה והכא אל סמכא
פומבריתא ואותביה
אינה צריכה לפני
לפנים ולפני לפני

הבא לא סמכא
שא ומאי שנא סיפא אמר רבי יוחנן סיפא מה
משום כבוד אביו מה שתעלה מצודתי היום
משום

אָבן נאָכטן צומי: שטח. להא מיוצגא דרש שטח דלחאס
לפני בני הישיבה שאין כן יודע לפרקה. ומשונה הגאונים
אם צומצמייא. שטח דין כרז ואחצבין מהא ממעמין ואמר
לקבורמו ולתכריסין ומזהר לכבוד אביו שלא לשחות בצביון:
מחוס

